

[Ole Bernt Henriksen]

servative folkeparti og socialdemokratiet, der sammen gennemførte miljøreformen.

Jørn Jespersen (SF):

Masser af gange i løbet af dagen har repræsentanter for den borgerlige regering og dens støttepartier fra denne talerstol fremhævet alt det gode, som man vil gøre for alle befolkningsgrupper. Nu går det fremad, og alle får det bedre, har det lydt.

Men regeringens argumenter, dens påstande, er falske og hule. Tager man enkelte områder frem, kan man påvise, at regeringens politik rammer brede befolkningsgrupper. Det kan vises område for område. Jeg vil godt pege på den borgerlige boligpolitik. Det er umuligt at komme ind på alle urimelighederne, men jeg vil nøjes med nogle enkelte.

På 2 år er det lykkedes regeringen at komme igennem med en nedskæring af byggekvoten i den almennyttige sektor, først fra 12.000 til 9.700 og dernæst for få måneder siden helt ned på 9.000, og regeringen havde endda ønsket at gå endnu længere ned. En sådan nedskæring af byggeriet gennemfører man i en situation, hvor ventelisterne vokser, hvor titusindvis af mennesker står i kø for at få en rimelig lejlighed, hvor boligselskaber kan melde om mange års ventetid til en 2 eller 3 rums bolig. Og for at straffe dem, som har været heldige at få en bolig, lægger man oven i købet lidt ekstra afgifter på deres husleje.

Samtidig med den helt kontante nedskæring af den almennyttige boligsektor tillader man sig oven i købet fra borgerlig side at være nedladende og grov over for disse boliger. Man kalder de almennyttige boliger for støttede boliger. Det kan være rigtigt nok, for alle boliger i Danmark får støtte. Men man indfører Gud hjælpes os begrebet det selv bærende byggeri . . .

Formanden:

Det er ikke tilladt.

Jørn Jespersen (SF):

Undskyld. Man indfører begrebet det selv bærende byggeri om private boliger. Hermed opdeler man boligsektoren i en lidt underlig og suspekt støttet del og på den anden side en respektabel og åbenbart højt elsket del, nemlig de private boliger, som kan bære sig selv. Der er her tale om en ideologisk opde-

ling af boligsektoren, og det er ikke alene en urimelig opdeling, det er også noget gedigent vrøvl. Sandheden er, at det såkaldte selv bærende byggeri, de private ejerboliger, får en støtte i form af rentefradrag, som langt overstiger støtten til de almennyttige boliger. Det kan man ikke se på finansloven, fordi kun det støttede byggeri optræder på finansloven; men hvis man vil regne det efter, kan man se det i form af manglende indtægter på finansloven, som altså langt overstiger støtten. De private parcelhuse og ejerlejligheder er langt dyrere for samfundet end de almennyttige boliger, og støtten til det selv bærende byggeri er for at gøre galskaben fuldkommen indrettet så sindssygt, at den stiger med indkomst og stiger med husets størrelse. Hvem får mest støtte, kunne man spørge. Hvem får mest støtte, en almennyttig lejlighed i Tåstrup eller en ny millionærvilla i Hellerup? Det gør Hellerupvillaen. Støtten til denne villa er mange gange større, end den er til lejligheden i Tåstrup. Det kan man overbevise sig om ved at slå op på avisernes boligsider og se forskellen på brutto- og nettohusleje. Jeg er udmærket klar over, at den nuværende regering ikke har indført denne galskab, men man kunne i det mindste tjene os ved ikke at snakke om selv bærende byggeri. Den påstand er simpelt hen for langt ude.

Mens samfundet bruger milliarder på støtte til det private ejerboligmarked, er der derimod ifølge regeringen ikke råd til at bygge flere nye ungdomsboliger; nu har man lige pludselig ingen penge. En ny undersøgelse fra socialforskningsinstituttet viser, at der er behov nu for 20.000 nye ungdomsboliger. Hvad vil regeringen så gøre for disse unge, som mangler blot en lille lejlighed, som mangler et værelse med varme, toilet og bad? Hvad vil regeringen gøre? Ikke noget, er svaret. Bag alle flosklerne fra regeringen er svaret: ikke noget vil man gøre for disse unge mennesker. Regeringen har fastholdt den fuldstændig urimeligt lille boligkvota på 2.000 ungdomsboliger. Denne kvota, som gælder for 1984, er opbrugt, allerede inden året 1984 er begyndt.

Behovet for boliger til unge vil blive endnu større i den kommende tid som følge af sanering og byfornyelsespolitik. Det er nemlig sådan, at mange unge mennesker bor i de gamle og dårlige lejligheder i det byggeri, som skal saneres. De får selvfølgelig behov